

има въ тебе понѣ капка отъ Асѣнiovата кръвъ, ако ти понѣ што-годѣ желаешъ спокойствието и доброчестината на народътъ си, ти трѣба да го сторишъ това! ако ли не го сторишъ, — чувай! ти ще бѣдешъ на вѣчни времена проклѣтъ!... (заплашително дига ръка).

Петъръ (стрѣсва се и простира ръка).

Стой, отче!...

Чува се шумъ и гласъ: „Скоро, скоро!“

От. Иванъ (бързишкомъ улавя Петра за ръката).

Тсъ! млѣкни!... (показва му съ прѣстъ и го дърпа).

Потулятъ се и двамата задъ единъ гробенъ камѣкъ.

Гласъ.

Чакай, че се ударихъ... охъ!...

Другъ гласъ.

Добрѣ, добрѣ... ще те научимъ ний тебе! Пѣ-скоро, отче!

ЕВЛЕНИЕ 3.

ДВАМАТА КАЛУГЕРИ-СТРАЖАРИ И ЕДНО МОМЧЕ.

Единътъ калугеринъ (държи за дрехата едно момче и го дърпа).

Другиятъ калугеринъ (дотича отъ срѣшната страна).

Што е, отче? отъ дѣка?

Първиятъ калугеринъ.

Прескочи отъ къмъ долѣтъ...

Вториятъ калугеринъ.

Я гледай, я гледай!... че какъ е можилъ? мене ми се вчуваше тукъ глѣчка, ама...

Първиятъ калугеринъ.

Добрѣ, че дотърчахъ на време...